

לשכת על הרצפה ולסובב את ידית הריחיים ? צריך לקנות מגרס. נועעים, איפוא, לחיפה לקנות כלים נחוצים במשק וגם כלי "מותרות" כמו המגרס.

הנסיעה — אבא ויהודה, כרגיל — לא כל-כך פשוטה כפי שהיא נשמעת. מגיעים אייכשו ברכיבה או ברגל, גם זה קרה לא פעם, לצמח ומשם ברכבת לחיפה העיר. קונים מחרשה (סוק), מערמת (מכונת קציר), מגוב ו... מגרס (אייה כיף !). חוזרים אותה דרך — לא ארוכה יותר, בסה"כ הלוך וחזור, 5—6 ימים — וайлו הכלים, נשלחים בסירת מפרשים מחיפה לצידון ומשם אלינו למטולה. החזר מתמן לאת כלים חדשים ומשוכלים, ממש לא יאומן.

והmgrס — הוא שוכן כבוד במרפסת הבית וכולנו, לפי התוור, מתכבדים בסיבוב היידית והפעלתו, מסתכלים ונחנים למראה גריסי הקטניות הנשפכים אל תוך הפח וכשהזה כבר מלא וגם העין שבעה מראות — מניחים לו למגרס לנפשו ופורשים איש-איש לעיסוקו. ואז מגיע "תورو" של אזרח הקטן (2—3) והוא ניגש, בודק את הכלים מכל עברי, מגלה את גללי השינויים המפעילים את המגרס עם סיבוב היידית, מכניס את אצבעו בינהם ומסובב בידית "רציתי לראות מה יהיה" טען לאחר מכן. האצבע נתפסת ולקול צעקותיו באים הכל בריצה מישחו תופס בידית ומסובב כדי לחלא את האצבע — אז, מעשה שטן, האצבע נתפסת בשן שנייה. הסיבוב היה בכיוון הלא נכון. ...
...
...
...

אייה מזל שהרופא ומרפאתו שוכנים על-יד ביתנו ממש.

